

90 Ke

PRORECTOR
ACADEMIAE VITENBERGENSIS,
IO. GEORGIUS
NEUMANNUS,
SS. THEOL. D. ET P. P. CON-
SIST. ECCLES. ASSESSOR, ET
ACADEM. BIBLIOTHECARIUS,
CIVIBVS ACADEMICIS
S. P. D

AK

Perſae quondam viros graves et probos, qui ius dicerent, ſibi delegerunt, et regni pariter ſaluti, ac tribunalium dignitati conſuluerunt. Quod vitae genus cum perſanctum eſſet, tum in eo ſic verſati ſunt, ut Regibus perinde in agendo conſtantiam, atque in iudicando integritatem comprobarent. Illud autem delectis, atque in curiam introductis fortunae beneficio contigit, quod extrema etiam aetate ſuſtinerent labores, et ad octogefimum uſque annum integri valentesque ſuo quisque munere fungerentur. Omnes has laudes, quas Perſis hiftoriae pater tribuit, virtute partas habuit ſacerdos iuris, HENRICVS ERNEſTVS SEEBACHIVS, et in iudiciis ac tribunalibus cumulate ea praeftitit, quae non quidem Perſae, ſed Saxones, ſtudiis moribusque cultiores, ab eo expectarunt. Nam vix multos eius ſimiles inter Doctores Saxonicos inveniamus, ſive robur corporis, ſive animi vim, ſive moris et vitae ſanctitatem cogitemus. Rationi obtemperavit, quod prudentis eſt; nihil per fraudem admittit, quod iuſti et temperantis, nihil inſolenter fecit, quod moderationem commendat, nihil dictu foedum ex ore eius exiit, quod pium firmumque virum decet. Forma gravitatem, ſtatura auctoritatem ſenatoriam praetulit, in
con-

consilio forensi promptus, in iudicio recti et pravi cautus, in religione colenda in primis constans, virum se esse meminit, qui nihil agat, quod non a matura deliberatione profiscatur: per iudicii imbecillitatem errare feminas, vitio aetatis peccare adolescentes: vulgus rapi impetu, sapientes rationibus moveri. Vnum accerrimae indolis Viro defuit, quod viribus non responderet vita longior, et longe ab octogesimo vitae anno abesset, ad quem Persae veteres, auctore Herodoto, pervenerunt. Natus est vir optimus iuxta ac nobilissimus Longosalfiae, quae vrbs Thuringiae est, ubertate soli florentissima, et sementibus frugum ac messibus locupletissima, quae neque ab ingeniis inops, et foecunda insignium familiarum parens fuit. Hic Anno MDCLXIII. III. Id. Nov. in lucem susceptus est, hic spatium crescendo habuit, hic fundamenta laudis iecit. Enim vero pater, GABRIEL, amplissimus vir, et in curia, Ducisque Saxoniae, et Administratoris Magdeburgici, qui titulo eum Consiliarii ornavit, negotiis bene diligenterque versatus, cum uxore nobilissima, ANNA CHRISTINA, Zachariae Doringii, amplissimi illius vrbis praefecti filia, omnem eo operam contulit, ut ab idoneis, quos mercede conduxerat, praeceptoribus excitaretur ad virtutem. Inde ad Halensē Gymnasium missus, profecit admodum, et praeceptoribus in amore ac deliciis fuit. Tum ad illustre Lyceum Vratislaviense discessit, et literarum amore incensus, pertinace industria omnes, quae obstabant, studiorum difficultates vicit, cum mentis aciem intenderet magis, et diligentiae testes haberet Eliam Thomae, Martinum Hankium, et Christianum Gryphium, viros multo doctissimos, qui videbant, qualem se praeberet, et ingenue fatebantur, nihil esse in eo morae, quin progredieretur indies, et labore eniteretur, praesertim iuvenis non enervatus et exanguis, sed corpore firmus, et animi plenus. Confecit hic triennio, Francofordiam propter Viadrum descendit, totumque se iurisprudentiae tradidit, auctoribus eam

ad rem

ad rem idoneis, inter quos eminuit *D. Samuel Strykius*, qui et praeceptis et exemplis ipsum monebat, et monendo confirmabar, instabat, urgebat. Postea Torgaviam venit, et forum attrigit, maxime cum avunculus illius *D. Zacharias Doringius*, Consul idem ac *Syndicus* Torgaviensis, consilio pariter ac suffragio iuaret. Iam instructus ad forense certamen, haud in umbra et pulpito conqueescebat, sed in vitae luce et iudiciis versari gestiebat. Idcirco in principe Saxonum vrbe, quae summis patriae tribunalibus floret, periclitari voluit, et causas dicere, et Clientibus praesto esse. Dresda reversus, adiutor studiorum *D. Godofredo Strauffio*, Iuris Antistite, doctrinam exercitatione forensi auxit. Neque tamen studia literarum contempsit, et de officiis hominum ac moribus pulchre differuit, et docendi facultatem rite impetravit. Quod priusquam fieret, in disputatione et censura ita se probavit patribus, ut omnium gaudio socius novi honoris ab ordine sapientum exciperetur, nec multo post summa iuris laurea, a Senatu Iuridico dignus existimaretur, quippe quam cum laude suscepit, et mirifice ornavit. Tot tantisque laboribus perfuncto restabat, quae vitae molestias leniret, coniunx, quam destinabat opportune et obtinebat. Nam virginem sibi despondit nobilissimam, ANNAM DOROTHEAM, Consultissimi *D. ZACHARIAE DÖRINGII* filiam, in cuius foedere et societate castissima nihil, nisi sanctum et honestum vidit, ut de ea, tanquam de Calpurnia, dicere merito posset. Illam Deus mihi, et me illi dedit. Ex qua octo liberos sustulit, quatuor filios, ZACHARIAM SAMUELEM, CHRISTIANUM GOTTLIEBIUM, IOANNEM SIGISMUNDUM, IOANNEM BENIAMINUM, et totidem filias, CHRISTIANAM REGINAM, HENRICAM DOROTHEAM, CHRISTIANAM ELISABETHAM, denique FRIDERICAM CONCORDIAM, inter quos superant tres filii, et tres filiae, praesidio orbati, praesertim his temporibus patriae miseris et calamitosis, quibus ad res familiae constituendas, patre et defensore fortunarum egent. Tanto maior est plaga, quanto accidit durior viduae, mariti opem poscenti, quantoque acerbior tor pupillis, cladem suae domus per aetatem ne intelligentibus quidem. Tristis profecto casus, quem nemo satis deslere possit, quo pater familiae, nobis collega ereptus est, et quidem in flore aetatis, atque in conatu rerum, quas moliebat optimarum. Sed quoniam longa aetas non dari nisi a Deo potest in eius voluntate acquiescamus, et Manes viri pia, ut par est, memoria prosequamur, quem vivum Rex honore Professoris Iuridici Extraord. ornavit, Ordo Iuridicus deinde in Collegium cooptavit, cuncta civitas amavit, tota denique regio nostra dignum laude duxit, gratoque sermone celebravit. Nunc sublatum ex oculis, et repente febris malignae morbo, quem purpura vehementer auxit, oppressum, desiderant omnes, et has ad ultimum voces mittunt: tua te pietas ab animae exitio, tua te virtus a teguli labe, tua te doctrina, editis ingenii monumentis, ab interitu laudis et gloriae vindicavit. Vestra Civium interest, ut praeceptorum optimo, cum ipsius, tum nobilissimi generis viduae, necessitudinumque honestissimarum causa ab H. I. in Junus prodeatis, PP. d. XXI. Dec. A. R. S. cl. b CCVI,

13. Jan. 1996

78 M 395

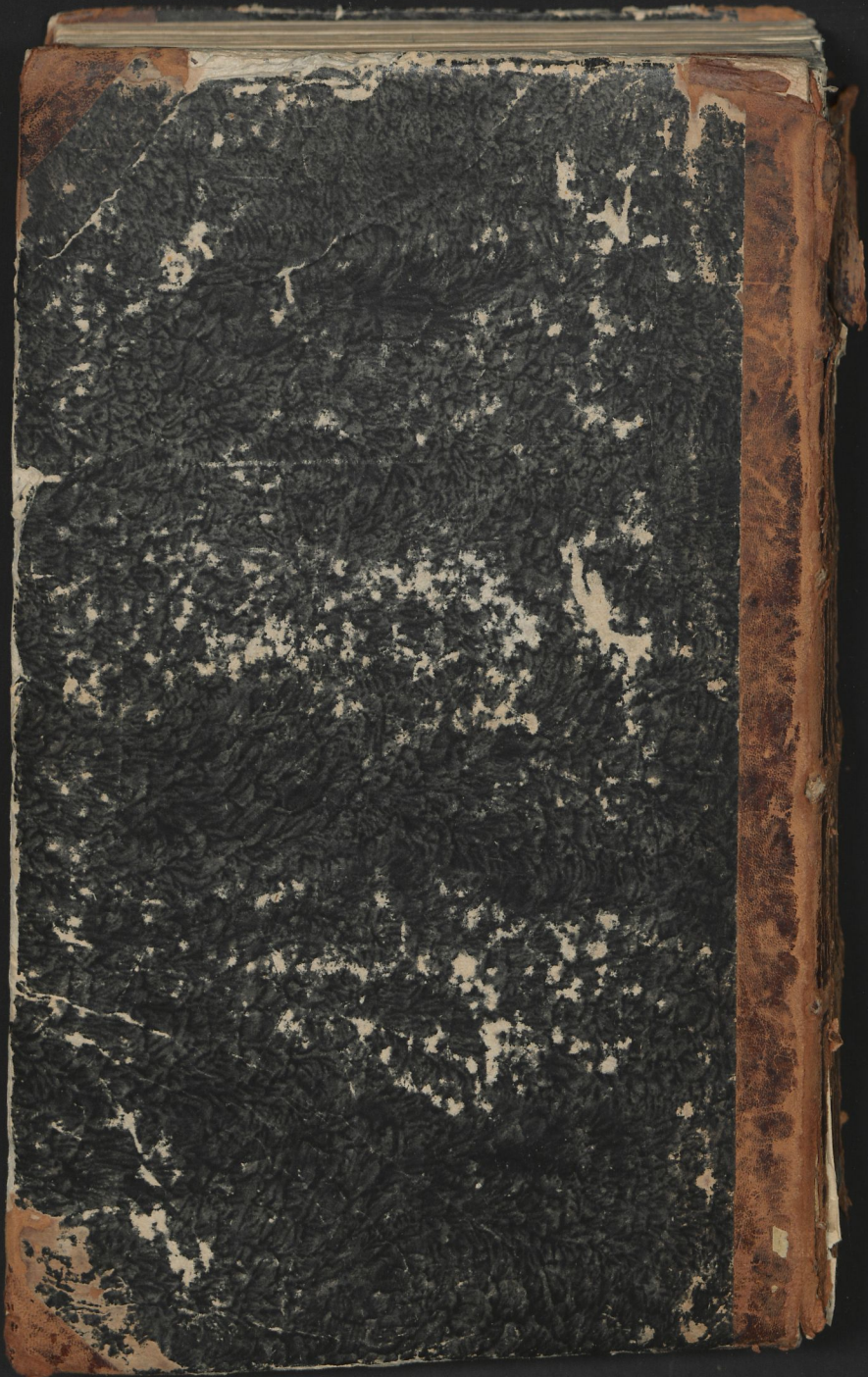
ULB Halle 3
001 504 401

TA-20L

W 28
V 17

PRORE
 ACADEMIAE VIT
 IO. GEO
 NEUMA
 SS. THEOL. D.
 SIST. ECCLES.
 ACADEM. BIBLI
 CIVIBVS AC
 S. P.

